

ikke at kunne have til Følge, at det burde hæves for de militaire; har det for disse, som er sikkert nok, været gavnligt, saa bør det formeentlig ikke affattes.

Majoriteten gaaer dernæst over til at omtale de Lovbud, som i denne Anledning udkom i 1819, og mener, at de deels ere mindre consequente, deels at Maaden, hvorpaa de gennemføres, ligger af Vilkaarlighed. Det Inconsequente antages at være, at det forlanges, at en Capitain af 2den Classe skal bevise at have en Indtægt af ialt circa 1300 Rbd., medens t. Ex. Premierlieutenanten ikkun skal have en Indtægt af 11 a 1200 Rbd.

Er det imidlertid en erkjendt Sandhed, at Fornødenhederne tiltage med Alderen, saa turde denne Bestemmelse være vel besøjet, en Ansættelse, som ogsaa andetsteds, t. Ex. i Hannover, har gjort sig gjældende, idet det private Tilskud stiger med Chargerne; saaledes skal en Premierlieutenant have en aarlig privat Indtægt af noget over 1000 Rbd., en Capitain af 1ste Classe noget Mere end 1300 Rbd. osv.

At Lovens Gjennemførelse skulde være vilkaarlig, skjønnes ikke i nogen væsentlig Grad at kunne være Tilfældet, da den overordnede Bestyrelse formeentlig ikke indlader sig paa at bedømme, hvorvidt den Paagjældendes private Erhverv er tilstrækkeligt til at ernære en Familie, men paaseer, at de foreskrevne Betingelser ere tilstede, og indhenter vedkommende Dyrigheds Erklæring, forinden den antager Garantien.

Men, om det endog saa kan siges, at Bestemmelserne fra 1819 om Officerernes Giftermaal kunne anvendes vilkaarligt, eller at de kunne omgaaes, saa synes dette at maatte føre til, at man søger at forbedre hine Bestemmelser, men ikke til en aldeles Ophævelse af Lovbud, som Erfaringen tilstrækkeligt har godtgjort at have været til Officerernes Gavn, idet de have forhindret dem fra i en altfor tidlig Alder og uden de fornødne Resourcer at indgaae Ægteskaber, som efter saa Lars Forløb maatte bringe dem i den pinlige Stilling ikke at kunne tilveiebringe endog saa det tarveligste Udkomme for deres Familie. Det bør herved ikke oversees, at Afgangen til Gratiaaler eller andre Understøttelser er ophørte, at

Officererne ellers kunne erholde Løan af Finantserne, uden i ganske specielle navngivne Tilfælde; de maae da, for at tilveiebringe det Nødvendige, som oftest tye til Løan, som de ikkun have en fjern Udflugt til at afbetale, og saaledes blive mere end almindeligt trykkende.

Det er vel ikke givet, at, fordi Indskrænkningerne i Officerernes Tilladelse til at gifte sig blive hævede, de da i et særdeles stort Antal ville benytte den dem derved tilstaaede Frihed; derimod er der Anledning til at antage, at de ved en høiere Dannelse, ved uheldet at bedømme deres Stilling, ville bringes til at tage i Betænkning at indlade sig i Ægteskab, uden at besidde de dertil nødvendige Indtægter, naar de ikke ved Paavirkning fra andre Sider omsider overtales til at gifte sig paa deres Gage alene, med Udflugter til privat Fortjeneste, i Forventning om snarligt Avancement, i Haab om at kunne forblive i deres nuhavende Garnison osv., eller, med andre Ord, stolende paa en høist usikker Fremtid, men med den Visshed at skulle ernære en Familie, hvortil deres Gage ikke er tilstrækkelig.

Et heller kan man med Føie sammenligne Officererne med Hensyn til denne Sag med de civile Embedsmænd, naar man deraf vilde slutte, at, naar de Sidstnævnte i Almindelighed ikke for tidligt eller uoverlagt indlade dem i Ægteskab, det Samme da vilde blive Tilfældet med de militaire Embedsmænd, naar Indskrænkningerne for dem ophørte.

De Candidater, som attraae civile Embeder, vide af Erfaring, at de i en Alder af nogle og tredive Aar, undertiden endog saa tidligere, kunne opnaae et Embede, med hvis Indtægter de ere istand til at ernære en Familie; det er altsaa rimeligt, at de udsætte at gifte dem, indtil dette Tidspunkt er opnaaet. Saa fremt Officererne havde ligesaa gode Udflugter, er det ogsaa at formode, at Resultatet vilde blive det samme; men det er langt fra ikke Tilfældet. Officererne opnaae først mellem 40—50 Aar at blive Capitainer af 1ste Classe, og først da ere deres Indkomster saaledes, at de uden Næringsforger kunne stifte Familie, forudsat, at de intet privat Erhverv have. Det vil erkjendes, at Udsættelsen indtil det 40—50de Aar med at gifte sig er noget lang, og at